

Erkänd rasism – bara den inte stör

Afrikansksvenska röster

Kolade Stephens (red)

NOTIS

JAG KAN SKÄMMAS över att jag blir förvånad när Jason ”Timbuktu” Diakité vittnar om en skolgång kantad av tillmälet ”Negerjävel, niggerjävel...” vareviga rast och Kitimbwa Sabuni, samtidigt som han får höra ”Jag ser inte dig som svart, jag ser dig som svensk” i sin svenska skola varken blir jämförd med Patrik Sjöberg när han hoppar högst på gympan eller Börje Salming när han gör mål på landbandyplanen. Däremot får han höra att han liknar både Carl Lewis, Bill Cosby och Eddie Murphy...

Ylva Habel förklarar i antologin *Afrikansksvenska röster* varför det är så få som faktiskt sätter ord på sådana vardagsfareheter: ”Att vidgå att man utsätts för diskriminering – i en kultur som bara då och då kan tillskriva problemet en verklighet överhuvudtaget – innebär ordentliga prestige- och värdighetsförluster.”

HON KONSTATERAR att för alla som införlivat en del av den färgblindhet som gör att vardagen känns både oförarglig och rimlig – blir de ständigt återkommande grundläggande frågorna i den svenska debatten om rasism inte så konstiga. Frågor som: ”Finns rasism i Sverige?” och ”Är det

relevant att tala om rasifiering här och vad innebär det egentligen?”

MEN DESSA till synes oförargliga

frågor blir närmast plågsamma att läsa i ett sammanhang där en rad skribenter analyserar och berättar om vad det inneburit för dem att vara svarta i en kultur som präglas av ”svenskhet” och ”vithet” – och förklarar att deras erfarenheter i många sammanhang med vita bekanta trots allt fortfarande måste sorteras undan för att inte störa.

REBECCA BOHLIN

rebecka.bohlin@arbetaren.se